

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail de Liège (Belgia) w dniu 14 maja 2014 r. – Abdoulaye Amadou Tall przeciwko Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

(Sprawa C-239/14)

(2014/C 223/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Abdoulaye Amadou Tall

Druga strona postępowania: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

Pytania prejudycjalne

Na mocy art. 39/1 loi du 15 décembre 1980 sur l'accès du territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers [ustawy z dnia 15 grudnia 1980 r. w sprawie dostępu do terytorium, pobytu, osiedlania się i wydalania cudzoziemców] w związku z art. 39/2 § 1 akapit trzeci, art. 39/76, art. 39/82 § 4 akapit drugi lit. d) i art. 57/6/2 tejsze ustawy przeciwko odmowie rozpatrzenia ponownego wniosku o udzielenie azylu mogą być wniesione jedynie skarga o stwierdzenie nieważności i wniosek o zawieszenie w wyjątkowo pilnych wypadkach. W zakresie, w jakim nie chodzi tu ani o środki prawne, do których rozpoznania sądowi przysługuje nieograniczona kompetencja, ani o środki prawne o charakterze suspensywnym, a wnioskodawca nie ma prawa ani do pobytu, ani do pomocy materialnej w toku ich rozpatrywania, to czy te środki prawne są zgodne z wymogami art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 39 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich ⁽¹⁾, które przewidują prawo do skutecznego środka prawnego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 326, s. 13.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 marca 2014 r. w sprawie T-302/11, HeidelbergCement AG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 22 maja 2014 r. przez HeidelbergCement AG

(Sprawa C-247/14 P)

(2014/C 223/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: HeidelbergCement (przedstawiciele: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku
- Stwierdzenie na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE nieważności decyzji Komisji z dnia 30 marca 2011 r. [COMP/39520 – cement i produkty pokrewne, C(2011) 2363] wersja ostateczna, w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej;
- Posiłkowo względem żądania w punkcie powyżej – skierowanie sprawy zgodnie z oceną prawną Trybunału do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- W każdym razie obciążenie Komisji kosztami wnoszącego odwołanie poniesionymi w postępowaniach przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku Sądu z dnia 14 marca 2014 r. w sprawie T-302/11, który został doręczony wnoszącemu odwołanie tego samego dnia. W wyroku tym Sąd oddalił skargę złożoną przez wnoszącego odwołanie na decyzję decyzji Komisji z dnia 30 marca 2011 r. [COMP/39520 – cement i produkty pokrewne, C(2011) 2363] wersja ostateczna.

Wnoszący odwołanie podnosi ogółem siedem zarzutów.

Po pierwsze, Sąd nie zbadał wystarczająco wymogów dotyczących celu żądania informacji na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ i błędnie je zastosował. Sąd nie ustalił wystarczająco treści żądania informacji i nie uwzględnił wymogów dotyczących obowiązku uzasadnienia spoczywającego na Komisji.

Po drugie, Sąd naruszył prawo, przyjmując założenie, że wymogi dotyczące obowiązku uzasadnienia wynikające z art. 296 akapit drugi TFUE mogą zostać ograniczone przez art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003. Z tego powodu Sąd nie rozpatrzył co do istoty zarzutu braku uzasadnienia w odniesieniu do wyboru decyzji w sprawie żądania informacji. Sąd nie rozpatrzył również wystarczająco zarzutu braku uzasadnienia co do wyznaczenia terminu. Swoje rozstrzygnięcie uzasadnia identycznie brzmiącym fragmentem tekstu, który jest dostosowany do równoległego postępowania i podniesionego tam zarzutu o odmiennej treści.

Po trzecie, Sąd niewystarczająco zbadał „konieczność” w rozumieniu art. 18 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1/2003, uznając za zbędne udokumentowane przedstawienie poszlak przez Komisję. Ponadto Sąd sformułował błędne wymogi co do relacji między uzasadnionym podejrzeniem popełnienia czynu i koniecznością żądanych informacji. Poza tym dokonał błędnej wykładni art. 18 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1/2003, gdyż uznał, że badanie odpowiedniości żądanych informacji nie jest konieczne. Prowadzi to również do pozbawienia prawa do skargi wynikającego z art. 18 ust. 3 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1/2003.

Po czwarte, Sąd niesłusznie uznał art. 18 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1/2003 za podstawę prawną skierowanego przez Komisję żądania przygotowania, zestawienia i przetworzenia informacji, których wnoszący odwołanie nie posiadał w takiej formie.

Po piąte, Sąd oddalił zarzut wyznaczenia zbyt krótkiego terminu na udzielenie odpowiedzi wyłącznie z powodu abstrakcyjnie ocenianego potencjału gospodarczego wnoszącego odwołanie, a tym samym podając niewystarczające i niespójne uzasadnienie.

Po szóste, Sąd naruszył kryterium dokładności aktów prawa Unii, uznając decyzję w sprawie żądania informacji za wystarczająco dokładną, chociaż sam stwierdził, że zawarte w niej pytania były sformułowane w sposób niejasny. Poza tym nie zbadał specyficznych zarzutów braku dokładności i podważa prawo do skargi (zob. art. 18 ust. 3 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1/2003).

Po siódme Sąd naruszył prawo wnoszącego odwołanie do obrony, gdyż uznał go za zobowiązanego do dokonania ocen, które mogą być wykorzystane przez Komisję w ramach analizy ekonomicznej w celu udowodnienia zakładanego naruszenia unijnych przepisów dotyczących karteli.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu, Dz.U. 2003 L 1, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 marca 2014 r. w sprawie T-306/11
Schwenk Zement KG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 23 maja 2014 r. przez
Schwenk Zement KG**

(Sprawa C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Schwenk Zement KG (przedstawiciele: M. Raible i S. Merz, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska